

Op de **Aanbevelende Rassenlijst Suikerbieten**, die door de Werkgroep Rassenonderzoek Suikerbieten is vastgesteld, zijn zeven nieuwe rassen geplaatst. Elf rassen zijn verdwenen.

Voor elk perceel is het juiste ras beschikbaar

DE Aanbevelende Rassenlijst Suikerbieten voor 2007 is overzichtelijker geworden en daarmee handiger in gebruik. In de rassenlijst voor 2007 staat naast de tabel met bietencystealtjes-resistente rassen slechts één tabel met drie groepen rassen.

De tabel met gevoelige, niet-resistente rassen is niet meer in de rassenlijst opgenomen. Resistentie tegen rhizomanie is inmiddels standaard. De gevoelige rassen zijn in opbrengspotentie, ook onder niet-rhizomanie omstandigheden, door de rhizomanie-resistente rassen gepas-

seerd. Daarmee is na circa 80 jaar een eind gekomen aan de aanbeveling van niet-resistente suikerbietenrassen. Daarnaast zijn in de rhizomantabel de groepen met cercospora-resistentie vervallen.

Geen aparte vermelding cercospora

Naast cercospora spelen de andere bladschimmels meeldauw, roest en ramularia een steeds belangrijkere rol in Nederland. Onderzoek naar de gevoeligheid van rassen voor cercospora alleen heeft weinig zin. Onderzoek naar de gevoeligheid voor de andere bladschimmels heeft

ook weinig zin, omdat de schimmels zelden of nooit alleen zullen optreden en de rassen niet resistent zijn tegen alle schimmels tegelijk.

Daarom is besloten het onderzoek aan de rasgevoeligheid voor cercospora te staken en als consequentie ook de advisering daarover. Daarom staan de groepen 'rhizomanie en cercospora' en 'rhizomanie, rhizoctonia en cercospora' niet meer op de rassenlijst.

Nieuwe rhizomanie-resistente rassen

Voor de teelt op percelen zonder besmet-

8

Bieten zaaien in West-Brabant. Met name de aanwezigheid van ziekten bepaalt de gewenste raseigenschappen van suikerbieten. Het suikerbieteninstituut IRS concludeert dat de jongste rassenlijst voldoende keus biedt.

Zeven nieuwe rassen op lijst

overzicht van eigenschappen bij rhizomanie-resistente suikerbietenrassen, bepaald op proefvelden zonder besmetting met rhizoctonia of witte bietencystealtjes

rubricering ¹⁾	rasnaam	waar- derings cijfer	verhoudingsgetallen (gem. 2003-'06) ²⁾								
			vroegeheid grondbedekking	kophoogte	grondtarra	gehalte aan K+Na	amino-N	suikergehalte	WIN	wortelopbrengst	suikeropbrengst
Rassen voor de teelt op percelen zonder rhizoctonia en witte bietencystealtjes											
A	Shakira	6,5	101	108	105	109	105	100	95	100	102
A	Zanzibar	7	108	101	103	87	98	100	104	102	102
A	Rosagold	7,5	105	96	95	98	97	100	105	102	101
A	Radial	7,5	97	103	101	95	99	100	102	101	100
A	Rosabelle	7,5	103	95	96	97	98	100	104	101	100
B	Silotta	8,5	99	92	96	109	101	100	96	97	98
B	Leandra	7,5	87	105	105	105	102	100	95	97	97
N	Coyote	7	108	99	100	89	101	100	104	105	106
N	Sinfonia	7,5	97	97	117	101	101	99	101	103	102
N	Rosanova	7	105	100	99	86	102	101	98	100	101
N	Astral	7,5	114	98	105	89	100	100	102	102	101
Rassen voor de teelt op percelen met rhizoctonia											
A	Arrival	8	106	91	100	86	100	100	92	92	92
A	Solano	8	114	87	99	85	99	100	92	91	92
B	Heracles	8	90	104	107	109	103	100	83	85	85
B	Ivano	8	104	107	92	90	101	101	84	84	85
B	Flores	8	95	122	103	96	101	100	84	85	85
N	Zanubia	9	102	110	96	94	97	100	98	95	93
N	Solea	7	114	87	101	87	99	100	91	90	90
Rassen voor de teelt op percelen met witte bietencystealtjes											
A	Pauletta	8,5	105	80	113	153	93	97	98	91	86
B	Paulina	5	84	109	138	125	94	96	90	85	78
N	Annalisa	6	95	94	123	133	101	98	93	95	93

hoge cijfers of getallen betekenen vroege grondbedekking, hoog boven de grond, veel meegeleverde grond, veel K+Na en veel amino-N. ¹⁾ Rubricering in de Rassenlijst: A=algemeen aanbevolen ras; N=nieuw aanbevolen ras; B=beperkt aanbevolen ras. ²⁾ De verhoudingsgetallen (100 =) zijn gebaseerd op het gemiddelde van de A- en N-rassen van rassenlijst 2006. ³⁾ Voor de berekening van de financiële opbrengst zijn de volgende uitgangspunten gehanteerd: wortelopbrengst 62 (ton/ha) - suikergehalte 16,2 % - aminoN 15 (mmol/kg biet) - K+Na 45 (mmol/kg biet) en grondtarra 6 %.

bron: HPA

ting of met alleen rhizomanie prijken vier nieuwe rassen op de rassenlijst: Coyote, Sinfonia, Rosanova en Astral.

- Het ras Coyote van SESVanderHave heeft een zeer goede financiële opbrengst, een zeer goede wortelopbrengst en een goed suikergehalte. De overige eigenschappen van dit ras zijn ook goed.
- Het KWS-ras Sinfonia heeft een goede financiële opbrengst en wortelopbrengst bij een goed suikergehalte, maar een iets mindere winbaarheid.
- Rosanova (Kuhn) scoort een wat betere winbaarheid bij een hoog suikergehalte en een wat lagere wortelopbrengst.
- Astral, van SESVanderHave, scoort op alle punten goed.

Voldoende keuzemogelijkheden

Binnen de groep rhizomanie-resistente

rassen varieert het suikergehalte van 97 tot 105, de wortelopbrengst van 95 tot 104 en de suikeropbrengst van 97 tot 105. De winbaarheid vertoont weinig variatie (99-101), maar de onderliggende gehalten aan K+Na variëren van 95 tot 117 en aan aminostikstof van 86 tot 109. De spreiding in grondtarra is redelijk groot: van 92 tot 108. Deze verschillen maken het voor elk perceel mogelijk het juiste ras te kiezen.

Nieuwe rhizoctonia-resistente rassen

In de groep rhizoctonia-resistente rassen zijn Ivano en Flores overgekomen van de groep 'rhizomanie, rhizoctonia en cercospora' en zijn de rassen Zanubia en Solea nieuw.

Zanubia (Kuhn) heeft een laag suikergehalte, maar voor een rhizoctonia-resi-

stent ras een hoge wortelopbrengst. Het resistentieniveau van dit ras lijkt echter iets minder dan van de andere rhizoctonia-resistente rassen. Wie vrijwel zeker weet dat rhizoctonia zal optreden, kan beter een ander rhizoctonia-resistent ras kiezen. Het ras Solea, ook van Kuhn, scoort op alle punten redelijk tot goed.

Aaltjesresistent ras

Met de opname van Annalisa komt het aantal rassen dat resistent is tegen het witte bietencystealtje, op drie. Annalisa is een duidelijke verbetering ten opzichte van de bestaande rassen door een goed suikergehalte. De winbaarheid blijft wat achter bij de niet-aaltjesresistente rassen door hoge gehalten aan K+Na en aminostikstof. Met

name in het zuidwesten, waar dit ras op beperkte schaal is uitgezaaid, zijn rotte bieten gevonden. In Flevoland kwamen geen rotte bieten voor. Ook in de afgelopen onderzoeksjaren (2004 en 2005) kwam dit niet voor.

Het is gebleken dat het water dat in augustus in overvloed is gevallen, in de groeischeuren van de biet rotting heeft veroorzaakt. Omdat dit niet of nauwelijks bij andere rassen is opgetreden, is hier sprake van rasgevoeligheid en omstandigheden. Van de 27 IRS-proefvelden van 2004 tot 2006 was er slechts één, waar dit verschijnsel zich voordeed.

Het resistentieniveau van Annalisa komt ongeveer overeen met dat van Pauletta.

Jan Wevers en Noud van Swaaij